

gøre det bedst mulige ud af den, vi skulle ikke gøre vort til at vække Landbrugstoldbeskyttelsen op af det Vinterhi, hvori man har fundet det fornøftigst at lade den gemme sig. Jeg tror ogsaa, at den vil blive liggende deri foreløbig; den vilde først komme til Live, hvis de forestaaende Folketingsvalg ved Uforstand, ved Slaphed i Ledelsen, ved Usamdrægtighed mellem de konstitutionelle Partier, mod al sund Fornøft og al forstandig Beregning skulde faa et Udfald, som var anderledes end det, som dog i Grunden alle Mennesker vente, det vil faa. Hvis de skulde faa et saadant Udfald, tror jeg nok, at Landbrugstoldbeskyttelsen kommer frem, men indtil da vil den sikkert være begravet. Men derimod denne Sag er en god Sag, det er en levende Sag, og den haaber jeg, Tinget vil tage sig af med Sympati og Interesse.

S. Olsen: Det Forslag, der ligger paa Tingets Bord, blev allerede bebudet af den ærede Trafikminister ved Behandlingen af Lønningsloven for Statsbanefunktionærerne. Han føjede til, foranlediget ved en Bemærkning af et af de Medlemmer, der havde Ordet, at det var en Misforstaaelse, naar man troede, at det var ham, der vilde forelægge Forslaget; det var hele Regeringen. Jeg siger, til Trods for at jeg kan frygte at blive misforstaaet, at jeg vil takke Ministeren og Regeringen, fordi de har forelagt dette Forslag, takke dem, fordi jeg tror, at har der været nogle Dele i Befolkningen, der hidtil have troet paa denne Regerings mulige Evne til at gennemføre noget, vil de, efter hvad der er foregaaet, hurtigt svinde ind til saa godt som ingen. Det samme gælder Statsfunktionærerne: Har der været enkelte Statsfunktionærer eller Statsarbejdere, der have ment, at de kunde vente noget af denne Regering, og at det var denne Regering, der vilde bringe dem Støtte enten gennem Lønningslove eller Dyrtidstillæg, er jeg aldeles overbevist om, at efter hvad der er passeret i disse Dage, er der ikke en eneste Statsfunktionær eller Statsarbejder, der tror, at denne Regering kan gøre det.

Naar jeg ikke desto mindre bringer Regeringen min Tak, og specielt den ærede Trafikminister, er det, fordi vi trænge til, at nogen agiterer for os ved Lejlighed. Jeg vil da straks sige, at Trafikministeren er den bedste Agitator, vi have haft blandt Statsarbejdere og Statsfunktionærer her hjemme. Naar man overvejer de Ytringer, der faldt fra Ministeren ved Behandlingen

af Lønningsloven, hvori han meget bombastisk fortalte om den Kærlighed, han har til dem af Statens Arbejdere og Funktionærer, der staa under ham, og om at det var hans Pligt at gøre noget for dem osv., og naar man saa samtidig ser hen til, hvad der er sket i disse Dage, hvorledes den samme Minister, paa Trods af Grundloven, forbyder en af Statsfunktionærforeningernes Tillidsmænd at lade sig opstille og eventuelt modtage Valg til dette Ting, saa siger jeg, at det er noget af det stiveste, der endnu er budt os her hjemme. Og min Tak skal altsaa forstaaes saaledes, at jeg mener, at det her foreliggende Forslag vil ikke hjælpe Regeringen til at sidde mere fast i Sadlen, og dette Tings Flertal behøver ikke at frygte for, at Regeringen skulde blive stærkere, ved at denne Lov bliver gennemført, hverken ude i den store almindelige Befolkning eller hos Statens Funktionærer og Arbejdere. Men man skal, synes jeg, hjælpe denne Regering med at gennemføre saadanne Love, der gavne et godt Formaal, og som virke retfærdigt, og det gør dette Lovforslag her. Jeg er aldeles overbevist om, at der er sket en betydelig Prisstigning paa alle Ting og er i denne Henseende ikke enig med det ærede Medlem, der nys havde Ordet. Tal kan vendes og drejes paa forskellige Maader, men det, som man ikke kan og ikke maa se bort fra, naar Talen er om Dyrtid eller Prisstigning, er den personlige Erfaring, man selv har gjort, og personlig har jeg den Erfaring, at forskellige af de Ting, den ærede Finansminister ved Forslagets Forelæggelse omtalte, ogsaa i Virkeligheden ere stegne ganske betydeligt i Pris. Man kan altsaa dristig gaa med til at gennemføre dette Lovforslag, saa meget mere som det er noget, der er godt, og noget, der ikke fylder i Statskassen. Jeg vilde være meget betænkelig ved at gaa med til Love, som gav den nuværende Regering flere Midler til Raadighed, jeg vilde paa ingen Maade, tror jeg, i Øjeblikket gaa med dertil, men jeg vil gaa med til Vedtagelsen af Lovforslag, selv om de forelægges af den nuværende Regering, naar de, som dette, have til Formaal at gavne en saa stor Del Arbejdere, som her er Tale om, nemlig 21—22,000.

Til selve Forslaget maa jeg maaske gøre et Par Bemærkninger. Der siges i § 2 — og med Hensyn dertil ønsker jeg at rette en bestemt Forespørgsel til den højtærede Finansminister — at de, der arbejde paa Akkord for Staten, komme ikke i Betragtning til at erholde dette